

Fremtidens vidunderlige verden

Bestøvlet Med Fredsevangeliet

Vor verden er ikke et fredfyldt sted. Daglig bombarderes vi med endeløse dårlige nyheder. Glødende krig imellem udviklingslande, protester imod civile regeringer, stadig hyppigere masseskyderier af elever i skolerne og utilfredse ansatte på arbejdspladserne. Tilfældige sygelige episoder ender i skilsmisses og slår familier i stykker.

Selvfølgelig er krig og konflikt ikke noget nyt, selv om det synes at være stigende i denne tid. Bibelen viser os, at fred blev taget bort fra jorden allerede fra begyndelsen af menneskehedens historie i Edens Have. Da korrumpere Satan, "denne verdens gud" (2. Kor. 4:4), vore første forældre Adam og Eva. Kort tid efter, at de var blevet forvist fra haven, slog deres søn Kain, det første barn der nogensinde blev født, sin bror ihjel. Han blev dermed den første morder i verden. Sandheden er, at ufred og krig lige siden har været normen for største delen af Adam og Evas efterkommere. Profeten Esajas skriver, "De kender ej fredens veje, der er ingen ret i deres spor; de gør sig krogede stier; fred kender ingen, som træder dem" (Esa. 59:8). Det er den vej verden har valgt, og selv Guds folk forvilder sig til tider ind på den.

Hvis vi blev udsat for stridbar og trættekær spærreild, ikke alene rundt omkring os, men tit og ofte også i vort personlige liv, hvor mange af os ville overhovedet tænke på at beskytte fødderne med sko eller støvler? Paulus anbefaler sko som en integreret del af "Guds brynje", sikkert med tanke på de romerske legionærers stærke lædersandaler med ankelstøtte og næsten 2 cm tykke, sømbeslåede såler som han kendte fra sin tid. Enhver erfaren soldat, også i vore dage, kan fortælle, at hans kampstøvler er en afgørende faktor til at komme sejrrig ud af fjendtlige sammenstød. Seje og holdbare beskytter de fødderne på vanskeligt terræn, de bærer resten af kroppen og er afgørende for effektiv march mod målet. Kort sagt, fodtøjet er soldatens fundament og mediet, der bærer hans våben til kampen.

Med dette i baghovedet bemærk Paulus' beskrivelse af de kristnes kampsko: "Tag som sko på jeres fødder villighed til at forkynde fredens evangelium" (Efe. 6:15). Denne usædvanlige sammenligning fordrer nærmere undersøgelse. Hvorfor bliver fødderne sat i forbindelse med evangeliet? Hvorfor er fred i fokus af evangeliet i sammenhæng med krigsførelse? Svaret findes i forståelsen af nøglepunkter i Guds vidunderlige plan for menneskehedens fremtid.

Liflige fodtrin

Ordet "Evangelium" betyder "Gode Nyheder". Kunne der komme bedre nyheder til de kæmpende end, at nu er der fred? Lige meget hvor effektiv brynjen virker, så er krig ulykkelig. Det er kun ophør af krigshandlinger og tillid til, at de ikke bliver genoptaget, der kan få soldaterne til at nedlægge våbnene og standse deres konstante nervedbrydende overvågning. Kun sand fred kan få frygten til at forsvinde og opfylde formålet for kampen. I kampen imod Satan kan fred først blive en realitet, når fjenden er overvundet og ikke længere har magt. Fredsbudskabet i Biblen afslører de gode nyheder om, at Satans magt til at ophidse onde magter til konstant krigsførelse imod menneskeheden, vil blive udslettet af Jesus Kristus. Han vil snart indføre Guds regering, der endelig vil bringe fred til jorden.

Profeten Esajas beskriver både budbringeren og budskabet: ”**Hvor liflige er på bjergene glædesbudets fodtrin, han, som udråber fred**, bringer gode tidender, udråber frelse, som siger til Zion: ’Din Gud har vist, han er konge’” (Esa. 52:7). Liflige fodtrin? Ja, fordi de er mediet der fører glædesbudet frem. Bjergene er i bibelsk profeti symbol på kongeriger eller nationer. Så billedet er budbringeren, der kommer med det vidunderlige fredsbudskab, frelse og guddommelig regering til nationerne. Esajas’ beskrivelse gælder først og fremmest Jesus Kristus, som begyndte sin forkyndelse, ”... Jesus drog til Galilæa og prædikede Guds evangelium og sagde; ’ Tiden er inde, og Guds rige er kommet nær’” (Markus 1:14-15). Sandheden er, at *alle*, der adlyder Kristi instruktion om at ”gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple” (Matt. 28:19), går i hans fodspor og forkynnder de Gode Nyheder. Deres fodtrin er også skønne, for de der modtager budskabet om freden, der vil komme med Jesus Kristus. Ja, hvilket et budskab! Esajas forudsagde Jesu fødsel og effekten af hans retfærdigheds styre og fremtidige sejr over Satan: ”Thi et barn er født os, en søn er os givet, på hans skuldre skal herredømmet hvile; og hans navn skal være: Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste. Stort bliver herredømmet, endeløs freden over Davids trone og over hans rige, at det må grundes og fæstnes ved ret (fred) og retfærd fra nu og til evig tid. Hærskarers Herres nidkærhed gør det” (Esa. 9:6-7).

Salmernes Bog bekendtgør Guds kommende indgreb, der vil indføre den fred og stabilitet, som menneskene aldrig selv har været i stand til at opnå: ”Herren tog sæde som konge for evigt. Herren give kraft til sit folk, Herren velsigne sit folk med fred” (Salm. 29:10-11).

Esajas fortæller os også, ”Ret fæster bo i ørkenen, i frugthaven (i det frugtbare land) dvæler retfærd; retfærdens frugt bliver fred og rettens vinding tryghed for evigt. Da bor mit folk i fredens hjem, i trygge boliger, sorgfri pauluner” (Esa. 32:16-18).

Fred kommer fra *retfærdighed*. Hvad er retfærdighed? Det er at leve efter Guds bud (Salm. 119:172). Vi har set Esajas’ forklaring, at der er en FREDENS VEJ, som menneskeheden ikke kender. Denne vej er at adlyde Guds love. Hvis vi vælger at leve i ulydighed, da har samme profet et andet budskab til os: ”De gudløse har ingen fred, siger min Gud” (Esa. 57:21).

Hvordan vil menneskene til sidst komme til at leve ”fredsvejen”? Ved at lære at leve efter Guds bud. Som Esajas og profeten Mika forsikrer os: ”Kom lad os drage til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; han skal lære os sine veje, så vi kan gå på hans stier; thi fra Zion udgår åbenbaring, fra Jerusalem Herrens ord” (Esa. 2:3, Mika 4:2). Denne lærdom vil blive universal: ”Der gøres ej ondt og voldes ej mén i hele mit hellige bjergland; thi landet er fuldt af Herrens kundskab, som vandene dækker havets bund” (Esa. 11:9).

Esajas og Mikas fortæller os begge om den store dag: ”Da dømmer han (Kristus) folk imellem, skifter ret mellem talrige folkeslag; deres sværd skal de smede til plovjern, deres spyd til vingårdsknive; folk skal ej løfte sværd mod folk, ej øve våbenfærd mere” (Esa. 2:4, Mika 4:2). Som Åbenbaringen bog fastslår, vil Jesus først kæmpe imod sine fjender når han kommer tilbage til jorden – men kun for at *indføre fred* og tilbyde menneskeheden *varig fred*.

Alt dette taget i betragtning, kan man bedre forstå, hvorfor budbringeres fødder bliver beskrevet som ”liflige”, fordi de kommer med det dyrebare budskab, budskabet som Guds Ord kalder for vidunderlig. Det er ikke kun om fremtiden. Det er heller ikke kun det budbringerne siger.

Stræb efter Fred

Som Kristi soldater, skal vi overbringe dette fredsevangelium – ikke alene i tale men også i vort personlige liv. Kristendom bliver ofte beskrevet i skrifterne med ordene ”gå, vandre.” At

vandre denne vej betyder, at vi med vort eksempel skal vise, at konflikt og strid og krig ikke har plads i Guds Rige. Vi er kaldede til at modvirke den nuværende menneskelige visdom, der anser det som svaghed og dumhed, "at vende den anden kind til". Denne demonstration viser også til en vis grad, at fred er muligt selv nu – indre fred med sig selv og fred med andre – som kommer ved at adlyde Guds bud.

At leve i fred med sin næste kræver dog speciel indsats. Jesus påpeger, at verden er så gennemsyret af Satans veje, at hans budskab om fred ofte vil fremprovokere *konflikter* imellem familie og venner (Matt. 10:34-35). Det er begrundet i, at efter omvendelse bliver kristne *modstandere* af Satan og hans veje. Og eftersom alle mennesker i realiteten er ofre for Satans bedrag og ikke fatter de åndelige principper som kristne stræber at efterleve, så er resultatet modstridende værdiopfattelser (Johs. 15:19). Selv den naturlige affekt imellem familiemedlemmer er som regel ikke nok til at afværge kontroverser imellem omvendte og uomvendte mennesker. Derfor er det som regel ikke en fredelig tilværelse kristne konfronteres med på nuværende tidspunkt.

Desuden er vor fjende, djævelen, opsat på at få os til at overgive os til kulturen der omgiver os og tage del i dens strid, had og myrderier (krige). Derfor bombarderer hans verden os konstant med pres og lejligheder til at blive som han er. Bag kulisserne ophidser han til strid og konflikter. Han provokerer mennesker til vrede. Han tager retfærdighed bort og spreder modløshed og angst for ikke at slå til. Han driver os til at lange ud efter systemet og de der besværer os. Han venter på, at vi skal falde i hans snarer.

Har vi overhovedet en chance? Til tider er det bedste forsvar et godt angreb. Her i dette tilfælde snører vi vore kampstøvler og marcherer fremad – ironisk nok betyder *kamp* her i denne forbindelse, at sprede freden til andre, åndelig kamp imod Satans veje. Kristne har i virkeligheden fået til opgave, at påbegynde oprettelsen af fred som fundamentalt mål i menneskelig samkvem: "Stræb efter fred med alle og efter hellighed; uden den skal ingen se Herren" (Hebr. 12:14). Det er ikke alle mennesker, der vil tage venligt imod vor fredsoverture – alligevel er det vor pligt at give dem chancen til at gøre det. Paulus siger, "Om det er muligt. Hold fred med alle mennesker *så vidt det står til jer!* Lad jer ikke overvinde af det onde, men overvind det med det gode" (Rom. 12:18, 21).

Selv om vi ikke har held med at få andre til at stræbe efter fred, så har vi opfyldt vort kald som fredsmæglere. Sådanne anstrengelser giver enorme velsignelser som blandt andet tæller en plads i Guds familie. Kristus lærte sine disciple vigtigheden af en fredfyldt attitude og livsstil, han sagde: "Salige er de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn" (Matt. 5:9).

Så, hvor er det bedst at begynde? Med familie – ikke alene vor fysiske familie, men også vor åndelige familie i Guds Kirke. Kristus gav os formularen til at holde fred indenfor Sin Kirke. Det første skridt fordrer, at vi igennem Den Hellige Ånd tager os mod til at kommunikere åbent og ærligt med vore åndelige brødre, når konflikter indfinder sig. Kristus sagde: "Hvis din broder forsynder sig, så gå hen og sæt ham i rette under fire øjne" (Matt. 18:15). Dette er begyndelsen på den virkelige "fredsproces." Kan du forestille dig, hvad der ville ske i verden, hvis alle adlød dette bud om at gå til sin næste og bearbejde konflikten i stedet for at sprede rygter, beskyldninger og sladder?

Alt for ofte falder vi igennem og lever ikke op til vort kristne ansvar på dette område. Tvært imod, misledte og sårede individer søger måske trøst hos andre – og det leder kun til gentagelse (idet man fortæller det) af den påståede synd, og dette spreder mere uenighed og gør konflikten større. Forsømmelse af at følge Kristi anvisning på konfliktløsning, er en af de største

svagheder iblandt Guds folk. Så vi kan spørge, hvordan kan vi forkynde Guds fredsbudskab for andre, hvis vi ikke selv er villige til at praktisere det?

Fremad Kristne Soldater!

Alt dette vidste Jesus allerede før han gav sine disciple våbnene til at modstå djævelen. ”Dette har jeg talt til jer, for at I skal have fred i mig. I verden har I trængsel; men vær frimodige, jeg har overvundet verden” (Johs. 16:33).

Kristus gør sine tilhængere bekendte med, at livet i Satans verden ikke vil blive let. Der vil komme masser af påstande og argumenter. Der vil komme forfølgelse. Der vil komme fristelser til at følge strømmen. Men vi bør kende begrænsningerne i vor egen styrke og stole på, at Kristus vil give os fred. Vi kan se lyset for enden af tunnelen, vel vidende at Kristus vil komme tilbage denne gang med magt og herlighed og med fred til alle.

Et mægtigt våben er det at have fødderne bestøvlede med fredsevangeliet, det beskytter os imod modløshed og angst. Vi stoler på den snart kommende Fredskonge. Vi er åndeligt bevæbnede til at modstå Satan, som gerne så os ty til verdens nuværende metoder. Dette liv er en konstant åndelig kamp, men vi ved, at Kristus til sin tid vil fri os fra udryddelse.

Vort engagement i fred er frugt af Guds Hellige Ånd (Gal. 5:22-23). Kristi ånd, der lever i os, vil give fred og lede os til selv at være fredelige – hvis vi følger ham. Bemærk apostelen Paulus’ opmuntrende ord til kristne: ”Vær ikke bekymrede for noget, men lad i alle ting jeres ønsker komme frem for Gud, idet I beder og bønfaller under taksigelse; så skal Guds fred, som overgår al forstand, bevare jeres hjerter og jeres tanker i Kristus Jesus” (Fil. 4:6-7). Forstod du det? Der står, at Guds fred vil beskytte dit hjerte og sind! Fred er en virkelig og effektiv komponent i vor åndelige *rustning*. At fokusere opmærksomheden og budskabet på den fred der kommer efter at Kristus har vundet, kan give os den nødvendige vision til at presse på fremad mod Guds Rige.

Oldtidens profeter forudsagde Guds Rige her på jorden som en tid med uovertruffet fred og rolig sikkerhed. Jesus forkyndte det samme budskab om fred og sendte sine disciple ud for at undervise andre. Kristus udtalte velsignelser til fredsstiftere, og både Jesus og apostlene formanede Kirken til at forkynde fred og efterstræbe fred i deres personlige liv. Når Kristus kommer tilbage, vil han binde Satan og administrere retfærdig dom over alt på planeten. Og så utroligt det end kan lyde, vil denne sønderrevne verden endelig finde varig fred.

Som ekko af Esajas’ ord, siger Nahum 2:1: ”Se, glædesbudet, som kundgør fred, skrider frem over bjergene”. Vi skulle nu være nået til at kunne genkende glædesbudet som den sande Guds tjener – med fødderne ”bestøvlede med forberedelsen af fredsevangeliet.” Måtte det være os alle, der tager kampen op imod fjenden – og planter vore kampstøvler sikkert på nye territorier og altid vinder fremad!

Som kristne soldater har vi det ufattelige privilegium, på forhånd at kende resultatet af kampen vi fører. Vi kan rette vor opmærksomhed på fremtiden når sejren bliver vores, og hvor evig fred vil blive synlig virkelighed. Vi kan fortrøstningsfuldt fortsætte kampen, for vi er fuldstændig beskyttede af Guds rustning, og vi marcherer fremad med det eneste håb for verdens fortsatte beståen, det er evangeliet om Guds Rige – evangeliet om evig fred.

 Le Siècle à Venir asbl
Allée du Grand Chéniât, 30
B6280 – Loverval
Belgium

 (32) 071-221.308
 (32) 071-221.389

 le.siecle.a.venir@brutele.be